

ע"פ 65139/11/17 - משה אלמליח נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בחיפה בשבתו כבית-משפט לערעורים פליליים

עפ"ת 65139-11-17 אלמליח נ' מדינת ישראל
תיק חיצוני:

בפני	כבוד השופט יחיאל ליפשיץ
המערער	משה אלמליח
נגד	
המשיבה	מדינת ישראל
פסק דין	

ערעור על הכרעת דינו של בית המשפט קמא (כב' השופט אלכס אחר) מתאריך 2.11.17 במסגרתו הורשע המערער בעבירה של שימוש בטלפון בזמן נהיגה שלא באמצעות דיבורית, בניגוד לתקנה 28(ב) לתקנות התעבורה, תשכ"א - 1961.

הרשעת המערער התבססה על עדויות שוטר ומתנדב, אשר מסרו כי הבחינו במערער אחוז בטלפון סלולארי בזמן שנהג ברכבו בכביש 65 ביום 29.9.15 (ר' עדותם בבית המשפט קמא וכן הדו"ח ת/1 שנכתב על ידי המתנדב מר ארליך ות/2 שנכתב על ידי השוטר קראוס מיכאל). מהמקובץ עולה, בקצרה, כי השניים נסעו בניידת סמויה בכביש לעיל כאשר הבחינו במקביל אליהם ברכבו של המערער כאשר הוא אחוז בידו הימנית טלפון נייד בצבע לבן. בהמשך, כאשר עזר המערער ברמזור הוא התבקש על ידם לעצור בצד הדרך ולהציג רישיונותיו. המערער, מנגד, הכחיש כי החזיק את הטלפון הסלולארי בידו ורק אישר כי כאשר עמד ברמזור הוא הכניס את כבל הטעינה למכשיר הטלפון, הא ותו לא.

במסגרת הכרעת הדין שניתנה מיד בסמוך לעדות כלל המעורבים לעיל, התייחס בית המשפט קמא לראיות שהובאו בפניו. נקבע, כי עדויות השוטר והמתנדב היו מהימנות, הן תאמו את הדוחות שמילאו בזמן אמת והיו רציפות וסדורות. בית המשפט אף הפנה לפירוט שהובא בראיות כגון צבע הטלפון בו אחז המערער. מנגד, נקבע שגרסת המערער התמקדה רק בשלב בו עזר את רכבו בצומת, בעוד שהעבירה המיוחסת לו בוצעה עוד לפני כן - כאשר הרכב היה בתנועה. בנוסף, הפנה בית המשפט קמא לכך שהמערער סירב לחתום על הדו"ח בהעלותו הסבר שאינו מקובל (טען שסבר כי אם יחתום על הדו"ח - הוא מסכים לתוכנו, הגם שהוא עצמו משמש כמתנדב במשטרה).

במסגרת הערעור חזר המערער על גרסתו וכן הפנה לסתירה אותה מצא בעדויות עדי התביעה. כך, בעוד שהמתנדב מר ארליך מסר כי הבחין במערער מחזיק בטלפון ביד ימין מעל ההגה (עמ' 2, שורה 7), מסר השוטר קראוס כי הבחין במערער מביט בטלפון כלפי מטה (עמ' 2, שורה 20).

לא מצאתי בסתירה הלכאורית לעיל או ביתר טענות המערער, כדי להביא לקבלת הערעור. כלל הוא כי ערכאת הערעור לא תיטה להתערב בממצאי עבודה ומהימנות. הדבר הינו פועל יוצא מכך שהערכאה הדיונית הינה זו ששמעה והתרשמה מהעדים. לא מצאתי כי יש לחרוג במקרה דנן מכלל זה. בית המשפט קמא שמע במקובץ את שלושת העדים הרלוונטיים

2 - עדי התביעה והנאשם, ונתן מיד בסמוך את הכרעת דינו. נתתי דעתי לטענת המערער בדבר הסתירה הלכאורית שצוינה לעיל, אך לא מצאתי בכך ממש - שני העדים תיארו כי המערער החזיק בטלפון הנייד שלו כאשר מבטו מופנה אליו. אכן, אחד העדים מסר כי הטלפון הוחזק מעל ההגה והשני מסר כי המערער הביט כלפי מטה, אך אין הדברים סותרים בהכרח אחד את השני - ניתן גם להחזיק את הטלפון מעל ההגה וגם להביט לעברו כלפי מטה, שכן ההגה נמוך מראשו של הנוהג. עוד אפנה לכך כי נקודה זו לא לובנה דיה בחקירה הנגדית שנערכה לעדים על ידי המערער ולכן לא ניתנה להם האפשרות להתייחס לכך, מה גם שייטכן ותיארו נקודות זמן שונות.

סוף דבר, הערעור נדחה.

המזכירות תשלח עותק מהכרעת הדין לצדדים (כתובתו של המערער הינה רח' נחליאלי 3, פרדס חנה).

ניתן היום, ז' טבת תשע"ח, 25 דצמבר 2017, בהעדר הצדדים.